

GLAVNI ŠTAB VOJSKE REPUBLIKE SRPSKE
SEKTOR ZA OBAVJEŠTAJNO-BEZBJEDNOSNE POSLOVE
Str.pov.br.12/45-1376
25.11.1995.godine

322

Mirovni pregovori u Dejtonu,
i z v j e š t a j .-

U periodu od 01. do 21. novembra 1995. godine u američkoj bazi Rajt Paterson u Dejtonu održani su mirovni pregovori delegacija zemalja članica Kontakt grupe sa delegacijama bivših jugoslovenskih republika Srbije, Crne Gore, Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Delegaciju Evropske unije od 12 članova predvodili su Karl Bilt sa vojnim savjetnicima generaom Bernard Delaprelom (Francuska) i generaom Kristofer Eliotom (V. Britanija).

Delegaciju Amerike od 32 člana predvodili su Voren Kristofer, Ričard Holbruk, generali Klark i Kerik.

Delegaciju Rusije od 11 članova predvodili su Igor Ivanov i Vladimir Ivanovski pomoćnici ministra inostranih poslova.

Delegaciju Velike Britanije od 10 članova predvodila je Pauline Neville Jones i vojni savjetnik pukovnik David Lakej.

Delegaciju Francuske od 9 članova predvodio je Jackuus Blot i pukovnik C. Vinčov.

Delegaciju Njemačke od 9 članova predvodio je Volfang Išinger i pukovnik Bruno Kazdorf.

Jedinstvenu delegaciju Savezne Republike Jugoslavije i Republike Srpske od 44 člana predvodili su predsjednici Slobodan Milošević i Momir Bulatović i ministar inostranih poslova Milan Milutinović.

Delegaciju Republike Srpske predvodili su Momčilo Krajišnik predsjednik Skupštine, Nikola Koljević podpredsjednik i Aleksa Buha ministar inostranih poslova. U delegaciji su bili i Zdravko Tolimir, genera, dr Vladimir Lukić ekspert za mape, profesor Gašo Mijanović, predsjednik Ustavnog suda RS i Radomir Lukić, profesor, pravni ekspert.

Delegaciju Republike Hrvatske od 29 članova su predvodili Franjo Tudjman, Hrvoje Šarinić i Mate Granić.

Delegaciju BiH i MHS od 35 članova predvodili su Alija Izetbegović, Mustafa Šaćirbej i Miro Lazović. kao predstavnici Republike BiH, a Krešimir Zubak, Haris Silajdžić i Jadranko Prlić kao predstavnici MH federacije.

Delegacije su radile u dvije plenarne sjednice (prvoj i završnoj) i po principu bilaterarnih razgovora predstavnika Amerike, kao organizatora, predstavnika Evropske unije i predstavnika zemalja članica Kontakt grupe sa predstavnicima delegacija bivših jugo-

slovenskih republika. Povremeno su organizovani i bilaterarni razgovori između predsjednika Miloševića i Bulatovića sa Tudićem ili Izetbegovićem. Međutim, nikada nije došlo do direktnih razgovora između delegacija Savezne Republike Jugoslavije, Republike Hrvatske, Republike BiH, MHF i Republike Srpske.

Povremeno su održavani bilaterarni razgovori predstavnika Amerike, EU i zemalja članica KG sa delegacijom Republike Srpske. Takvi razgovori su uglavnom vodjeni na nivou šefova delegacije i timova eksperata po oblastima, a cilj im je bio da međunarodni predstavnici sagledaju razliku o mišljenjima delegacije Republike Srpske u odnosu na stavove i mišljenja dobijene kroz rad sa šefovima i ekspertima delegacija Savezne Republike Jugoslavije, Republike Hrvatske i BiH.

Osnovni metod rada delegacije Republike Srpske je bio rad na dokumentima u okviru ekspertske grupe Savezne Republike Jugoslavije. Predstavnici naše delegacije su uglavnom davali svoje mišljenje, stavove, primjedbe i prijedloge na ponudjene nacrti dokumenata, a eksperti i šefovi delegacije Savezne Republike Jugoslavije su vršili finalnu obradu dokumenata i njihovo usaglašavanje sa predlagačem ili kroz bilaterarne kontakte sa šefovima delegacija Republike Hrvatske ili BiH.

Američka delegacija je rukovodila organizacijom svih bilaterarnih razgovora i izradom nacrti sporazuma koji su 21. novembra na završnoj plenarnoj sjednici parafirani od strane delegacija Savezne Republike Jugoslavije, Republike Hrvatske, Bosne i Hercegovine i MH federacije. Delegacija Republike Srpske nije prisustvovala završnoj plenarnoj sjednici i nije parafirala dokumente, obzirom da nije bila saglasna sa sporazumom o vojnim aspektima mirovnog rješenja i sporazumom o granicama i mapama, koji su nam dostavljeni na uvid 30 minuta prije početka završne plenarne sjednice, sa rješenjima koja su bila nepovoljna i nisu bila prethodno usaglašavana sa našom delegacijom.

U toku dejtonskih mirovnih pregovora izradjeni su nacrti sledećih dokumenata:

OPŠTI OKVIRNI MIROVNI SPORAZUM U BiH sa sledećim dodacima - aneksima:

1. Sporazum o vojnim aspektima mirovnog rješenja (aneks 1-A)
 - a) Sporazum o regionanoj stabilizaciji (aneks 1-B),
 - b) Sporazumi između Savezne Republike Jugoslavije, Republike Hrvatske i BiH i sjevernoatlanskog pakta o statusu NATO i njegovog osoblja (aneks 1-C).
2. Sporazum o granicama i mapama (aneks 2)
3. Sporazum o izborima (aneks 3) 4. Sporazum o ustavnim aranžmanima (aneks 4)
5. Sporazum o arbitraži (aneks 5)
6. Sporazum o humanitarnim pravima (aneks 6)
7. Sporazum o povratku raseljenih i izbjeglih lica (aneks 7)
8. Sporazum o zaštiti nacionanih spomenika (aneks 8)
9. Sporazum o javnim korporacijama u BiH (aneks 9)
10. Sporazum o civilnoj implementaciji mirovnog rješenja (aneks 10)

11. Sporazum o međunarodnoj policijskoj pomoći i saradnji (aneks 11)
12. Sporazum o saradnji u traženju nestalih lica (aneks 12)
13. Sporazum o prelaznim amandmanima za Vladu BiH
14. Deklaracija o parafiranju mirovnih dokumenata
15. Sporazum o međusobnom priznavanju i normalizaciji odnosa

1. Sporazum o vojnim aspektima mirovnog rješenja je jedan od najobimnijih materijala sa naprijed navedenim dodacima o sporazumu. U sporazumu i njegovim dodacima precizirane su u članu 1. opšte obaveze strana i NATO-a u kojima je regulisano da SBUN usvoji rezoluciju kojom će ovlastiti zemlje članice i nečlanice NATO da formiraju multinacionane vojne snage za sprovođenje sporazuma (u daljem tekstu "IFOR"). U opštim obavezama je takodje regulisano da se odlukom Savjeta bezbjednosti prenesu ovlaštenja sa UNPROFR-a na snage "IFOR" koje će djelovati pod komandom NATO.

Članom 2. regulisane su odredbe o prestanku neprijateljstava na teritoriji bivše BiH u skladu sa sporazumom od 05. oktobra 1995. godine, razoružavanju svih paravojnih i parapolijskih formacija i prestanku bilo kakvih ofanzivnih dejstava ispred sadašnjih linija prekida vatre (u daljem tekstu LPV).

Članom 3. regulisano je povlačenje svih stranih snaga sa prostora bivše BiH u roku od 30 dana kao i dobrovoljaca, nastavnog osoblja i drugih vojnih stručnjaka iz susjednih zemalja.

Članom 4. regulisan je razmještaj snaga Republike Srpske i Federacije BiH koji će usijediti poslije potpisivanja sporazuma po sledećoj dinamici:

a) Po stupanju na snagu ovog sporazuma (nakon potpisa u Parizu) sve snage će otpočeti povlačenje iz zone razdvajanja širine odprilike dva (2) kilometra sa obe strane linij prekida vatre, čime će se formirati Dogovorena zona razdvajanja (u daljem tekstu ZR) širine četiri (4) kilometra. Ovo povlačenje treba se završiti u roku od 30 dana. U ZR neće moći biti naoružanih lica, niti minsko-eksplozivnih niti drugih ubojnih sredstava niti prepreka. Sva vojno sposobna lica aktivna i rezervna unutar ZR biće prijavljena odgovarajućim komandama IFOR-a, od kojih će dobijati dozvolu za ulazak ili izlazak iz zone radi obavljanja svoje vojne obaveze na teritoriji van ZR.

U roku od 45 dana od potpisivanja ovog aneksa izvršiće se povlačenje svih oružanih snaga sa dijelova teritorije koji iz vlasti jednog entiteta prelaze u vlast drugog entiteta. U roku od 90 dana u ove oblasti koje mjenjaju entiteti neće moći ulaziti oružane snage ni jednog Entiteta, a taj rok može biti i duži ukoliko to ocijeni za potrebnim komanda IFOR-a radi bezbjednosti stanovništva, koje će moći ostati u oblastima koje mjenjaju Entiteti ili se nastaniti u te oblasti odmah nakon povlačenja oružanih snaga Entiteta koji te oblasti predaje drugom Entitetu. Na granicama teritorija koje mjenjaju Entiteti će biti uspostavljene takodje zone razdvajanja širine četiri (4) kilometra i te zone će činiti jedinstvenu zonu razdvajanja duž granične linije između Entiteta, koja će biti konačna nakon dogovorene razmjene teritorija.

Za oblasti Sarajevo i Goražde su predviđene specifične odredbe. U oblasti Sarajeva će se

sedam (7) dana nakon potpisivanja ovog aneksa u Parzu, izvršiti razdvajanje snaga duž dogovorene linije prekida vatre radi stvaranja zone razdvajanja širine približno jedan kilometar sa svake strane sadašnje linije prekida vatre. Ta zona razdvajanja može biti i manja u gradskim oblastima što će se utvrditi komisijski.

Za Goražde važe sledeće specifične odredbe: iz Goražda za Sarajevo će biti određena dva privremena pravca za snabdijevanje i slobodu kretanja i to:

- a) Pravac Goražde - Ustiprača - Rogatica - Stjenice - Podromanija - Sarajevo i
- b) Goražde - Ustikoline - Miljevine - Trnovo - Sarajevo.

Duž ovih putnih pravaca IFOR će obezbjedjivati potpunu slobodu kretanja za civilni saobraćaj muslimanima iz Goražda do Sarajeva.

Sloboda kretanja na ovim komunikacijama će se obavljati sve dok se ne izradi putna komunikacija od Goražda do Sarajeva pravcem Goražde - Delijaš - Ilovica - Dejčići.

Članom 4. je takodje regulisana i primjena sile prema stranama u sledećim slučajevima:

- a) Ukoliko se snage strana sa naoružanjem ne povuku iz ZR u roku od 30 dana;
- b) Ukoliko se u roku od 45 dana oružane snage ne povuku iz oblasti koje predaju drugom Entitetu;
- c) Ukoliko prije 90 dana ili odobrenja komandanta IFOR-a oružane snage Entiteta udju u teritoriju koja im se predaje od strane drugog Entiteta;
- d) Ukoliko se naruši prekid neprijateljstava ili izvrši zloupotreba sile oružanih snaga i pojedinaca jednog Entiteta prema stanovništvu na teritoriji koju su preuzeli od drugog Entiteta;
- e) Ukoliko se izvrši napad na snage IFOR-a;
- f) Ukoliko se izvrši napad od strane jednog Entiteta na drugi Entitet.

Članom 5. je predviđeno da se strane i Komanda IFOR-a međusobno obavještavaju o svim vojnim aktivnostima koje budu dogovorene kroz rad zajedničkih vojnih komisija.

Članom 6. je regulisano razmještanje snaga IFOR-a duž dogovorene linije prekida vatre, granica zone razdvajanja i granica linije Entiteta. Ovim odredbama je predviđeno i posmatranje i praćenje aktivnosti oružanih snaga Entiteta od strana Komande IFOR-a. Takodje je predviđeno da IFOR uspostavi punu kontrolu i nad vazдушnim i vodenim putevima uz slobodu civilnog vazdušnog saobraćaja i ograničenje vojnog vazdušnog saobraćaja i svih sistema VOIN bez izričitog odobrenja komandanta IFOR-a. Trenažni letovi će se vršiti po odobrenju.

Član 7. predviđja povlačenje UNPROFOR-a nakon donošenja rezolucije Savjeta bezbjednosti i njegovu zamjenu snagama NATO.

Član 8. predviđa uspostavu zajedničkih vojnih komisija strana u sukobu i IFOR-a preko kojih će se dogovarati međusobne obaveze i odgovornosti.

Članom 9. je regulisana razmjena zarobljenika i njeno obavljanje u roku od 31 dana nakon stupanja na snagu ovog aneksa, dok će se u prvih 21 dana izvršiti razmjena spiskova zarobljenih i nestalih lica.

Članom 10. je predviđena saradnja između Entiteta, IFOR-a i institucija Savjeta bezbjednosti UN uključujući i Međunarodni tribunal za bivšu Jugoslaviju.

Članom 11. se regulišu međusobna obavještenja vojnih i potčinjenih komandi o postignutim dogovorima.

Članom 12. je regulisano da je komandant IFOR-a krajnja instanca za tumačenje ovog sporazuma.

Članom 13. je regulisano da sporazum stupa na snagu nakon njegovog potpisivanja u Parizu, koje je predviđeno 01 ili 03. decembra na pariškoj konferenciji, dok bi se 09. i 10. decembra na londonskoj konferenciji napravio dogovor o implementaciji mirovnog sporazuma. Predviđeno je da vojni sporazum potpišu predstavnici Republike Srpske, Federacije BiH i Republike BiH kao izvršioci, te Savezna Republika Jugoslavija i Republika Hrvatska kao garanti.

1. a) Sporazum o regionalnoj stabilizaciji.

Ovim sporazumom je predviđeno ustanovljavanje mjera za regionalnu stabilnost i kontrolu naoružanja između SRJ, RH, R BiH, Federacije BiH i Republike Srpske. U roku od 7 dana o stupanju ovog aneksa na snagu otpočeli bi pregovori pod pokroviteljstvom Organizacije za bezbjednost i saradnju u Evropi (OSCE) o daljim mjerama za jačanje daljeg povjerenja i smanjenja rizika sukoba u skladu sa Bečkim dokumentom iz 1994. godine i Sporazumom o konvencionalnim oružanim snagama u Evropi (CFT). Pored toga sporazumom je predviđeno da se artiljerijska orudja definišu kao orudja kalibra 75 mm i većeg, što nije u skladu sa definicijama teškog naoružanja u Sporazumu o konvencionalnim oružanim snagama u Evropi (CFE).

Sporazumom je predviđeno da se tokom prvih 90 dana ne uvozi bilo kakvo oružje, a da se u narednih 180 dana ne uvozi teško naoružanje.

Ovim sporazumom je predviđeno da se kriterijumi za naoružanje strana određuju na osnovu broja stanovnika, sadašnjih vojnih oružanih efektila, odbrambenih potreba i nivoa snaga u regionu, te da se ograničenja odnose na tenkove, oklopna borbena vozila, artiljeriju, borbene avione, borbene helikoptere i raketne sisteme. U skladu sa ovim principima predviđeno je da se u roku od 180 dana po otpočinjanju pregovora potpiše sporazum o regionalnoj kontroli naoružanja, a ukoliko ne dodje do njegovog potpisa da se primjene ograničenja u skladu sa srazmjerom 5:2:2 pri čemu se kao "osnovni nivo" za razoružanje određuju sadašnji efektivni Savezne Republike Jugoslavije tako da bi:

a) SRJ mogla posjedovati 75% "osnovnog nivoa",

- b) Republika Hrvatska mogla posjedovati 30% "osnovnog nivoa",
- c) Republika BiH bi mogla posjedovati 30% "osnovnog nivoa" i
- e) Raspodjela za BiH bi bila napravljena na osnovu srazmjere 1:1 izmedju Federacije BiH i Republike Srpske.

1. b) Sporazumi izmedju SRJ, RH i R BiH sa sjeveroatlanskim savjetom o statusu NATO-a i njegovog osoblja za vrijeme vršenja misije predviđaju slobodu kretanja snaga NATO po teritoriji zemalja potpisnica u skladu sa konvencijama o privilegijama i imunitetu Ujedinjenih nacija od 13. februara 1946. godine.

Pripadnici NATO-a su dužni da poštuju zakone u zemljama potpisnicima u onoj mjeri u kojoj je to kontabilno sa povjerenim im zadatkom i mandatom. Medjutim za osoblje NATO-a nema ograničenja kretanja vozilima, brodovima, avionima, kao i ograničenja u korišćenju objekata infrastrukture za bivakovanje, manevre, obuku i operacije koje se izvode radi izvršenja mandata u mirovnoj operaciji.

Osoblje NATO-a izuzeto je i od poreza na plate i druge dohotke, a na kupljenu robu plaćaće samo opštinske dažbine na uslugu. Imaće pravo da izvoze i uvoze robu bez carina i bilo kojih drugih ograničenja.

Osoblje NATO će biti imuno od ličnog hapšenja i zadržavanja. A uhapšeno ili zadržano osoblje će odmah biti predato vlastima NATO i podlijegaće isključivo jurisdikciji svojih nacionanih elemenata u pogledu bilo kojih krivičnih i disciplinskih prekršaja koje počine na teritoriji zemalja potpisnica.

Osoblje NATO ovim sporazumom dobija pravo da koristi svoje interne pošte i telekomunikacije uključujući tu i radio difuzne sužbe, kao i čitav elektro magnetski spektar. Po najnižim cijenama plaćaće električnu energiju, vodu i druga sredstva potrebana za operaciju.

Imunitet koji uživa NATO uživaće i pomoćno osoblje koje zaposli NATO. I ovo osoblje će biti imuno od pravnog gonjenja, izgovorene ili napisane riječi, nacionanih službi, vojne obavze, poreza na plate, dohotke i slično.

Zaključak:

Dokumenta sporazuma o vojnim aspektima mirovnog rješenja nisu bila usaglašena sa delegacijom Republike Srpske. Naprotiv odbijeni su svi naši prijedlozi i nacrt dokumenta koji je izradjen i ponudjen za usaglašavanje, a nisu uvažene ni globalne primjedbe, koje su u pismenoj formi dostavljene delegaciji Evropske Unije, delegacijama zemalja članicama Kontakt grupe i delegaciji SRJ po sledećem:

1. Da snage iz zemalja članica NATO i islamske konferencije ne stacioniraju na teritoriji Republike Srpske, van linija zone razdvajanja, obzirom da je to odluka Narodne skupštine Republike Srpske.

2. Da mirovne snage budu pod političkom kontrolom SB UN, a ne Savjeta NATO.

3. Da se odgovornost IFOR-a za potpunu kontrolu svih vojnih aktivnosti odnosi samo na dogovorenu zonu razdvajanja snaga, a ne i na čitavu teritoriju Republike Srpske.

4. Da se IFOR angažuje na razdvajanju snaga, održavanju već uspostavljenog prekida neprijateljstava i očuvanju mira i da nema mandant upotrebe sile, izuzev u slučajevima dogovorenim sporazumom.

5. Da se iz sporazuma izbace odredbe koje komandantu IFOR-a daju ovlaštenja da donosi sve vojne odluke na cijeloj teritoriji bivše BiH, da ima pravo da vrši kontrolu svih vojnih i drugih objekata, uključujući čak i kontrolu kopnenog vojnog saobraćaja.

6. Da se komandantu IFOR-a daju ingerencije bilo kakvog komandnog odnosa prema armijama strana kroz instituciju zajedničkih vojnih komisija i komandnih mjesta čije formiranje sporazumom predviđa pri komandama IFR-a u pojasu zona razdvajanja i dubini od 10 kilometara.

7. Da se brišu odredbe sporazuma po kojima Savjet NATO može dati IFOR-u dodatne zadatke iz nadležnosti, bez obzira na odredbe sporazuma, čime se negira sporazum i suži samo za legalizaciju prisustva NATO i primjene sile u slučajevima koje komanda NATO procijeni neophodnim.

8. Da se odredbama sporazuma ne vrši razoružanje armija Entiteta po priterijumima koje odredi NATO, već da se o razoružanju vode pregovori u okviru organizacije za bezbjednost i saradnju u Evropi u skladu sa Bečkim dokumentom iz 1994. i sporazumom CFE.

9. Da NATO kroz sporazum strana u bivšoj BiH ne vrši razroužanje Vojske Jugoslavije po kriterijumima odnosa broja stanovništva u SRJ, BiH i Hrvatskoj, zanemarujući pri tome odnose broja stanovnika i količine vojnih efektivna ostaih susjeda SRJ, što je krajnje nepovoljno za SRJ.

Obzirom da naše primjedbe i prijedlozi nisu uvaženi naša delegacija U Dejtonu nije parafirala Sporazum o vojnim aspektima mirovnog rješenja.

2. Sporazum o granicama i mapama nije dat na uvid delegaciji Republike Srpske u toku pregovora. Mapa dogovorenih linija razgraničenja između Republike Srpske i MHF uručena nam je preko delegacije SRJ 21. novembra u 14,30 časova, tj. 30 minuta prije plenarne završne sjednice na kojoj je bilo predviđeno parafiranje svih dokumenata.

Uvidom u dobijenu mapu u čijoj izradi nismo učestvovali utvrdili smo da u RS nisu uključene teritorije Bosanske Krupe, Bosanskog Petrovca, Drvara, Grahova, Glamoča, Ključa, Jajca, Sanskog Mosta, Odžaka, Orašja, cijele oblasti Sarajeva (9 opština), Srpske opštine Olovo, Konjic i dijelovi opština Foča, Šekovići, Nevesinje i Trebinje.

Uvidom u mapu ustanovili smo da je Republici Srpskoj pored sadašnjih linija razdvajanja dodjeljen samo dio teritorije koji obuhvata linije: s. Gornje Ratkovo - isključno Donje Ratkovo - sjeverno za 2 kilometra od s. Zablacé - s. Drinići - Klekovača (sovo k u natpisu) - tt 1761 - Gola Kosa kota 1651 - Mliništa - isključno selo Pribelja - uključno Vitorog tt

1906 - uključno s. Šemenovci - uključno tt 1565 Dekala - uključno tt 1267 Suva Lokva - uključno selo Jezero - uključno ušće Ugra u rijeku Vrbas - uključno selo Bregovi i dalje kanjonom rijeke Ugar - uključno selo Donji Korićani.

Prema karti 1:600.000 Republika Srpska bi imala sledeću graničnu liniju: dolinom rijeke Une sjeverozapadno od sela Blatna za tri kilometra - isključno Otoka - isključno Strožnica - uključno Arapuša - uključno Veliki Dubovik - isključno Stari Majdan - uključno Usorci - Lugovi - Sasina - uključno Škrljevitica i Donja Tramošnja - isključno Muleš - uključno Crni Vrh tt 1046 - isključno Donje Ratkovo - uključno Dubočani - uključno Palež - uključno Borik tt 1363 - uključno s. Drinić - uključno Klekovača (slovo K u natpisu) - Gola Kosa tt 1651 - prevoj Mliništa - isključno selo Pribelja - uključno Veliki Vitorog tt 1906 - uključno selo Šemanovci - uključno tt 1565 Dekala - uključno tt 1267 Suva Lokva - uključno selo Jezero - uključno ušće Ugra u rijeku Vrbas - uključno selo Bregovi i dalje kanjonom rijeke Ugar - uključno selo Donji Korićani - isključno Vučija Glava kota 1410 - isključno selo Jezero - uključno selo Blatnica južno za tri kilometra - isključno selo Adže - uključno selo Kopice - uključno selo Banja Vrućica - isključno selo Bobare - uključno selo Vitković - uključno selo Cerovica - isključno raskrsnica puteva selo Matozići - dolinom rijeke Bosna do sela Riječica - tt 6655 - uključno selo Panjik južno za jedna kilometar - uključno selo Krtovo - dolinom rijeke Spreča - isključno Stanić rijeka - isključno selo Lukavica - Kamen tt 520 - uključno selo Škipovac - uključno selo Zeljina Donja - uključno selo Tolisa - uključno Škugrić - uključno Gornja Tramošnjica - uključno Turić - isključno Mionica - isključno Skakava Donja - uključno selo Vukšić - isključno selo Brka sjeverno za petsto metara - Potočari - uključno selo Pukiš - isključno Čelić - uključno selo Brusnica - isključno kota 736 - uključno Medjednik 842 - uključno Podgora - isključno Ban brdo i Stolice - uključno Brijest - uključno selo Krstac - isključno Teočak - uključno Krčina - uključno Lokanj - uključno Kiseljak - uključno Sapna - isključno selo Memići - uključno kota 1021 - uključno Debelo Brdo - isključno Slivnje - isključno kota 1184 - uključno Medojevići - uključno Sirovine - isključno 1453 - uključno Vučija Luka - uključno Brezovice - uključno Ljubogošta - Trebević - Lukavica - uključno Kotorac - uključno Vojkovići - uključno Krupac - uključno Kijevo - isključno Ilovica - isključno Delijaš - isključno selo Renovica - uključno selo Dobrače - uključno selo Jabuka - uključno Kopači istočno za dva kilometra - isključno selo Zupčići - isključno desna obala rijeke Drina od sela Zupčići do Ustikoline - isključno Ustikolina - isključno kota 1231 - isključno Trnovo - uključno selo Godinja - isključno kota 2086 Djokin toranj - uključno ušće rijeke Jezernice u Neretvu - dolinom rijeke Neretve do ušća potoka Rijeka u Neretvu - istočno selo Čičevo južno za dva kilometra - uključno Zijemlje - uključno kota 1007 - uključno kota 1969 - isključno selo Velagić - isključno selo Kamena - isključno selo Hodovo - isključno Stolac - uključno Veliki Parić tt 1109 - uključno selo Dragovilje - isključno selo Hrasno Gornje - isključno selo Ravno - uključno selo Zavala - uključno selo Poljice - uključno selo Jasenica - uključno selo Hum - uključno selo Duži - uključno selo Tuli - uključno selo Grab i dalje granicom sa Crnom Gorom.

Linija po karti 1:600.000 ne odražava pravo stanje na zemljištu, tim prije što na ovoj karti sama linija razgraničenja od 1 mm predstavlja na zemljištu pojas od 600 m. U toku je izrada detaljnih karata sa sitnijom razmerom, koje će nam biti dostavljene, nakon detaljnijeg usaglašavanja pre Pariske konferencije. U toku usaglašavanja su moguće izmene kada su u pitanju vitalni objekti, komunikacijska čvorišta i prirodni objekti (kanjoni, visovi), kao i naselja uz samu graničnu liniju.

Delegacija Republike Srpske je bila nezadovoljna predoženim mapama o teritorijalnom razgraničenju kao i sporazumom o vojnim aspektima mirovnog rješenja, koji nam je takodje uručen neposredno pred parafiranje, zbog čega smo odbili prisustvovanje završnoj sjednici i parafiranje dokumenata.

Uvidom u mapu teritorijalnog razgraničenja posebno smo bili nezadovoljni rješenjem statusa opština grada Sarajeva, obzirom da je u preliminarnim razgovorima bilo predviđeno da Sarajevo bude jedinstven grad sa zajedničkom vladom od po pet (5) članova iz srpskih i muslimanskih dijelova Sarajeva, da na dijelovima Sarajeva pod kontrolom Vojske Republike Srpske bude srpska vlast a pod kontrolom muslimanske vojske muslimanska vlast i da građani srpskih opština glasaju za Republiku Srpsku a građani nastanjeni na muslimanskim opštinama za Federaciju. Takodje smo zahtjevali da u sastav RS udju i gradovi Sanski Most, Ključ, Petrovac, Drvar i dijelovi opština Krupa, Glamoč, Šipova i Jajca. Nismo bili saglasni sa prijedlogom o davanju koridora od Goražda prema Sarajevu. Nudili smo samo slobodu kretanja između Goražda i Sarajeva. Zahtjevali smo takodje da se koridor kod Brčkog proširi na 20 kilometara i nismo bili saglasni sa ustupanjem opštine Odžak Hrvatima. Da bi obezbjediti kompaktnost teritorije RS u procentu 49% i naše teritorijalne zahtjeve, federaciji smo nudili određen postotak teritorije ustupanjem prigraničnih dijelova i muslimanskih i hrvatskih naselja uz granicu.

3. Izradom ostalih aneksa i sporazuma djelimično su uvaženi naši zahtjevi i primjedbe, tako da su ti dokumenti bili načelno usaglašeni, i pored toga što nisu u njima zastupljena najadekvatnija rješenja. Medjutim ocjenili smo da je moguća izmjena ostalih dokumenata i kroz rad zajedničkih organa, tim prije što se delegacija HR HB u većini spornih pitanja o ustavnim aranžmanima saglašavala sa stavovima naše delegacije. Naša delegacija je polazila od stava da je prioritetnije ostvariti povoljnu teritorijalnu cjelinu Republike Srpske, obzirom da se jednom usvojena teritorijalna rješenja teško mijenjaju, a da se ustavnim aranžmanima mogu činiti određeni kompromisi, obzirom da su njihove izmjene moguće prilikom svake promjene vlasti ili ustava uz saradnju sa HR HB, koja bi imala paritetan broj predstavnika u zajedničkim organima i koja je težila takodje decentraciji svih organa.

Zaključak:

Opšti okvirni sporazum o miru u BiH, kao i drugi aneksi sporazuma, a posebno sporazum o vojnim aspektima mirovnog rješenja i granicama i mapama su nametnuti kao ultimatum, a delegaciji Republike Srpske, kao i delegaciji HR HB u ovoj fazi mirovnih pregovora nije dozvoljeno direktno usaglašavanje i međusobni razgovori između strana u sukobu o spornim pitanjima.

Period do pariske konferencije će biti iskorišćen za usaglašavanje spornih pitanja kojima su nezadovoljne Republika Srpske i MHF, kao i za rješavanje pitanja izlaska RS na more i proširenja koridora kod Brčkog. Koridor kod Brčkog je ostao u sadašnjim granicama i predviđena je arbitraža zbog njegovog proširenja. U slučaju da se ne postgnu adekvani rezultati arbitražom on bi ostao u vlasništvu RS u sadašnjim granicama.

O spornim pitanjima do ratifikacije parafa i potpisivanjem sporazuma u cjelini raspravljat će i Skupština Republike Srpske o čemu ćete biti blagovremeno obavješteni.

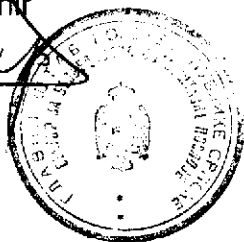
Opšti okvirni sporazum o miru u Bosni i Hercegovini i svi njegovi dodaci će vam biti dostavljeni na proučavanje redovnom poštom. Do tog perioda upoznajte potčinjene jedinice sa sadržajem iz ove informacije, posebno u dijelovima koji se na njih odnose.

Bez obzira na ponudjena pojedina nepovoljna rješenja za Republiku Srpsku tokom mirovnih pregovora u Dejtonu potrebno je kroz informisanje obezbjediti najviši nivo borbene gotovosti u svim ratnim jedinicama i spriječiti sve oblike širenja defetizma, panike, glasina i eventualnog iseljavanja sa područja za koja su za sada ponudjena nepovoljna rješenja. Nakon zasjedanja Narodne skupštine i daljeg usaglašavanja ponudjenih nacrt dokumenata mirovnog sporazuma do pariske i londonske konferencije i nakon njihovog održavanja sukcesivno ćete dobijati informacije i detaljna naredjenja o aktivnostima i mjerama koje će se preduzimati kako u nadležnosti vojne organizacije tako i nadležnosti državnih organa.

Organi Glavnog štaba planiraju i neposredno informisanje ratnih jedinica o nacrtima dokumenata mirovnog sporazuma, sa razradjenim prijedlogom mjera za dalje aktivnosti.

POMOĆNIK KOMANDANTA
general-major
Zdravko Tolimir

Zdravko Tolimir

ZT/LJS

Dostaviti (telegramom):

Komandantima 1.KK, 2.KK, IBK, SRK, HK, DK, ViPVO,
CVŠ "Rajko Balać", 89. rabr, 14, 27,30.i 35.PoB,

Odjeljenima bezbjednosti i obavještajnim odjeljenjima
1.KK, 2.KK, IBK, SRK, DK, HK i ViPV, CVŠ "Rajko Balać"

Načelnicima KOG GŠ VRS, 410. ObC,

Odelenju bezbednosti MO RS

Dostavljeno (kurirom):

Komandantu i NŠ GŠ VRS, PKPo GŠ VRS, Načelniku UB i ObU GŠ VRS, Načelniku ONU,
komandantima 67.pv, 65.zmtp

КОМАНДА
65. ЗАШТИТНОГ МОТОРИЗОВАНОГ ПУКА
свр. 406 Бр. 808-3
23.12. 1995 год.